

[Økonomi- og handelsministeren.]

gerne til den nuværende vanskelige situation, i virkeligheden ikke har mødt særlig megen modsigelse fra dem, der har haft ordet i dag, og jeg tror heller ikke, at der reelt er nogen meget stor uenighed mellem os, mellem de fleste af de partier, der er her i salen i hvert fald, om det mål, som vi skal stræbe mod i den aktuelle økonomiske politik.

Jeg hørte godt nok, at hr. Erling Dinesen hævdede, at regeringen prioriterer betalingsbalancen højere end beskæftigelsen. Det er ikke rigtigt. Vores synspunkt er derimod det, at de to problemer er knyttet så nøje sammen, at de kun kan løses samtidig, og den eneste holdbare løsning består i, at vi ved samme lejlighed klarer vores tredje hovedproblem, inflationen, nemlig derved at vi opnår, at stigningen i omkostningerne fremover bliver væsentligt dæmpet. Hvis vi nemlig på kort sigt ville se ganske væk fra vores forhold til udlandet, hvis vi ville sætte kolossale ressourcer ind på for enhver pris at bringe beskæftigelsen i vejret så hurtigt som overhovedet muligt, så ville vi løbe ind i sådanne valutavanskeligheder i løbet af få måneder, at denne politik simpelt hen hurtigt ville blive slået i stykker og den samlede beskæftigelse og produktion over de næste 12 måneder ville blive mindre, end den kan blive.

Jeg er ganske enig med den radikale ordfører, hr. Dahlgaard, i de bemærkninger, han gjorde herom.

Regeringen deler den opfattelse, at arbejdsløshed ikke er acceptabel. Uenigheden her i salen består derfor i afvigende synspunkter med hensyn til de midler, der skal tages i anvendelse, det omfang, den hurtighed, hvormed de skal bruges.

Hr. Erling Jensen fremsatte en række konkrete forslag til fremme af erhvervsudviklingen. Jeg vil generelt sige, at det gælder om adskillige af de forslag, at regeringen er indstillet på at ville gennemføre dem, respektive fremsætte dem her i folketinget, eller i hvert fald undersøge mulighederne for, at de kan gennemføres.

Det gælder således forslaget om øget støtte til egnsudvikling; det er jo et emne, som flere ordførere, f. eks. hr. Jens Møller, var inde på. Det er sådan, at egnsudviklingslovens forskellige bistandsformer har

haft særlig stor betydning for erhvervslivets investeringer her på det sidste på grund af det stramme pengemarked og den stærke stigning i renten. Derfor har der i dette finansår været et meget stærkt pres på bevilgerne, ikke mindst på de lavt forrentede statslån til industri- og servicevirksomheder. Det har medført, at den tilsagnsramme på 100 mill. kr., vi har for denne låneordning, allerede nu, midtvejs inde i finansåret, er næsten opbrugt: der var pr. 1. oktober disponeret over 85 mill. kr. af de 100 mill. kr. Derfor har regeringen besluttet at anmode den europæiske investeringsbank om et såkaldt globalt lån til egnsudviklingsformål. Vi tænker os foreløbig at søge at låne 5 mill. regningsenheder eller 38 mill. kr. for dette år og vil så kunne vende tilbage til muligheden for yderligere lån til næste år.

Det er tanken, at lånet skal genudlånes på investeringsbankens betingelser; det er en rente, der sandsynligvis bliver 10½ pct. med en løbetid på 10-12 år og sådan, at staten bærer kursrisikoen på de endelige låntageres vegne. Jeg er i øvrigt bekendt med, at der er pengeinstitutter, der også fører forhandlinger med investeringsbanken om optagelse af lignende lån; videre udlåning af disse lån vil dog blive lidt dyrere.

Dernæst vil jeg gerne sige, at regeringen er indstillet på at opfylde den ramme på 100 mill. kr., der ved lov er fastsat for statens indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, som baggrund for de såkaldte eksport- og miljølån. Jeg har drøftet sagen med finansieringsinstituttets ledelse. Man har sagt, at der i og for sig ikke er noget akut behov for en udvidelse af kapaciteten på dette område, men ledelsen mener, at når der hidtil har været så beskedne bevillinger af udlån i henhold til denne nye fordelagtige låneordning skyldes det, at indarbejdning af nye låneordninger erfaringsmæssigt tager en vis tid. Man mener, at der ikke mindst på baggrund af den seneste udvikling vil blive et stigende behov for disse såkaldte EM-lån, og vil derfor anse det for noget positivt, hvis de resterende 50 mill. kr. inden for lovens rammer kunne stilles til rådighed i det kommende finansår, og det er regeringen indstillet på at gøre.

Så har der jo været en del debat i dag om støtte til fremme af eksporten. Jeg vil gerne sige, at der, bl. a. inspireret af de møder, der